

N:o 6.

Ank. till Riksd. kansli den 12 febr. 1903, kl. 7 e. m.

Betänkande, i anledning af väckt motion om tull å saltad och torkad fisk.

(1:a A.)

I en inom Andra Kammaren väckt motion, n:o 75, hvilken hänvisats till bevillningsutskottet, hemställer herr *C. J. Ödman*, att Riksdagen måtte besluta, det tull åsättes saltad fisk med undantag af sill med 7 öre för kilogram och torkad fisk med 10 öre för kilogram.

Till stöd för sin motion anför motionären följande:

»Under de senare åren har från utlandet en stor import till vårt land ägt rum af olika sorters saltade och torkade fiskvaror, hvilka här kunnat afyttras till billigare pris än svenska fiskares produkter, detta beroende på, att den utländska varan i allmänhet är sämre än den svenska. Marknaden för den inhemska varan har därför blifvit mycket tryckt, och våra bohuslänske fiskare se därför med oro och bekymmer framtiden till mötes. Ja, det är till och med att antaga, att, om icke åtgärder vidtagas för stärfjande af denna för våra fiskare ruinerande konkurrens, fisket och fiskberedningen åtminstone i Bohuslän inom närmaste framtiden måste komma att lida stor skada.

Då genom tullar på andra områden de flesta andra näringar blifvit beredda ett skydd för sin verksamhet, torde det väl äfven vara med billighet och rättvisa öfverensstämmande, att något skydd äfven beredes den bohuslänska fiskerinäringen genom åsättande af tull på de mängder saltad och torkad fisk, som årligen importeras till vårt land, dock med undantag af saltad sill, som numera icke utefter våra kuster kan erhållas i tillräcklig mängd.»

Härförutom hafva genom motionärens försorg till utskottet öfverlämnats åtskilliga motionären tillhandakomna skrivelser från en del af den fiskeriidkande befolkningen inom vissa trakter af Bohuslän. Dessa

skrifvelser, af hvilka motionen närmast synes vara föranledd, mynna samtliga ut i framställningar om beredande af tullskydd för den bohuslänska fiskerinäringen.

Införseln till riket af saltad eller torr fisk — andra slag än anjovis, sill, sardeller och thonfisk samt sej — har enligt den officiella statistiken under nedannämnda år utgjort:

år 1892	780,638 kg.
” 1893	1,142,790 ”
” 1894	994,230 ”
” 1895	983,827 ”
” 1896	723,348 ”
” 1897	893,139 ”
” 1898	1,850,395 ”
” 1899	1,403,783 ”
” 1900	2,776,055 ”
” 1901	2,589,303 ”

Härvid må dock anmärkas, att i ofvannämnda siffror ingår jämväl inlagd eller rökt fisk.

För bedömande af frågan, huruvida den bohuslänska fiskarebefolkningen eller någon del af denna för erhållande af stöd och hjälp i utöfvandet af sin näring kan vara i behof af tullskydd för vissa slag af fisk, hafva emellertid hvarken den nu väckta motionen eller de upplysningar i öfrigt, utskottet förskaffat sig, varit tillräckliga att bibringa utskottet den uppfattning, att tullskydd är af behovet påkalladt.

Vid sådant förhållande finner sig utskottet sakna anledning att tillstyrka den ifrågavarande motionen och hemställer fördenskull,

att Riksdagen måtte, med afslag å herr Ödmans motion, besluta, att gällande tullfrihet för saltad och torkad fisk må fortfarande bibehållas.

Stockholm den 12 februari 1903.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.

Herr *Lithander* har begärt få antecknadt, att han icke deltagit i behandlingen af detta ärende inom utskottet.